

o okolním světě a utváření povědomí o ochraně životního prostředí. Opomíjen není ani rozvoj komunikativních dovedností v rámci logopedické prevence, i když systematickost v této oblasti nebyla zcela patrná. S dětmi, které mají narušené komunikační schopnosti ve větším rozsahu, je pracováno individuálně. Do programu je také zařazována výchova ke zdraví s utvářením povědomí o zdravém způsobu života. Ze vzdělávacího procesu i záznamů v třídní knize vyplývá méně časté využívání cíleného kooperativního učení a zařazování herních aktivit spojených s vlastním objevováním na základě experimentování.

Vzdělávací nabídka mateřské i základní školy je doplňována rozličnými aktivitami rozšiřujícími poznatky dětí a žáků prostřednictvím přímých zážitků (kulturní představení, exkurze, výlety atd.), jež jsou organizovány ve spolupráci s různými partnerskými institucemi (např. ekocentrum Paleta Pardubice, EKO Hlinecko, Tesla Horní Bradlo).

Realizovaný ŠVP ZV je založen na aktivním učení, jež vychází z tvůrčího školního prostředí a umožňuje respektování individuálních vzdělávacích možností žáků. Stanovený učební plán je naplňován. Organizace výuky byla vzhledem k dojíždějícím upravena, její začátek je posunut na 7:30 h, což je z pohledu místních žáků poměrně časná hodina. V jedné třídě jsou vyučováni žáci 1., 2 a 4. ročníku, v další jsou spojeni 3. a 5. ročník. Na některé předměty se toto uspořádání mění.

Vyučovací cíle sledovaných hodin byly stanovovány s ohledem na schopnosti a znalosti žáků, učitelky jim je vždy přiměřeným způsobem sdělily. Obsahovaly vědomostní složku, někdy méně dovednostní a postojoyou, ve výuce se je dařilo naplňovat.

Všechny hospitované hodiny byly metodicky a didakticky promyšlené. Ve čtení a matematice aplikované inovativní výukové postupy spolu s prolínajícími hudebními, pěveckými, dramatickými a výtvarnými aktivitami přinášejí žákům výraznou motivaci a prožitek, napomáhají lepšímu porozumění, rozvíjejí jejich intelektuální schopnosti, komunikační dovednosti a tvořivost. Vedle frontální a samostatné práce vyučující využívaly činnost ve skupinách či dvojicích, která posilovala vzájemnou spolupráci žáků. Z výukových metod se často objevovalo řešení problémových úloh, rozvíjející logické uvažování a myšlení v souvislostech. Aktivizující bylo pro žáky zařazení činnostního učení, výrazně motivačně působilo propojení probíraných témat s reálnými situacemi každodenního života. Na výborné úrovni byla názornost výuky, učební pomůcky a didaktická technika byly účelně a v maximální míře užívány.

Ve vyučování panovala příjemná pracovní atmosféra. Pro žáky, kteří dokončili práci dříve než ostatní, měly učitelky připravené další úkoly, činnost vhodně diferencovaly. Žákům se speciálními vzdělávacími potřebami upravovaly rozsah úloh či volily jiné, přiměřené jejich možnostem. Významným přínosem pro kvalitu výuky je činnost asistentky pedagoga, která žákovi vzdělávanému podle individuálního vzdělávacího plánu pomáhala s porozuměním zadaným úkolům, průběžně kontrolovala správnost výsledků jeho práce a podporovala udržování pozornosti. V případě potřeby pracovala s celým oddělením (se všemi žáky jednoho ročníku). V rámci vzdělávacího procesu zpravidla nechyběla funkční zpětná vazba. Průběžné ústní pochvaly povzbuzovaly žáky k dalším výkonům. Součástí většiny hodin byla jednoduchá sebereflexe i sebehodnocení žáků. V závěru hodin obvykle proběhlo shrnutí a zhodnocení práce učitelkou.

Školní družina realizuje vyváženě vedle odpočinkové také vzdělávací činnost, při níž mají žáci možnost rozvíjet své zájmy a nadání. Každý den v týdnu je věnován jiné oblasti, která posiluje některou z funkčních gramotností žáků – čtenářskou, přírodovědnou a sociální. Velmi podnětné jsou aktivity spojené s pozorováním, objevováním a experimentováním či práce na dlouhodobém projektu. V rámci činností jsou posilovány prosociální vztahy, pozitivní sebepojetí a sebevědomí žáků.